

Niemand waardig gevonden!

En ik zag in de rechterhand Desgenen, Die op den troon zat, een boek, geschreven van binnen en van buiten, verzegelt met zeven zegelen. En ik zag een sterken engel, uitroepende met een grote stem: Wie is waardig het boek te openen, en zijn zegelen open te breken? En niemand in den hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, kon het boek openen, noch hetzelve in zien. En ik weende zeer, dat niemand waardig gevonden was, om dat boek te openen, en te lezen, noch hetzelve in te zien.

Openbaring 5:1-4

De apostel Johannes ziet een troon en iemand die op die troon zit met een boek in Zijn rechterhand. Merk op hoe weinig Johannes zegt over Degene die op de troon zit. Hij heeft een bedoeling met dat zwijgen. Hoe kan God beschreven worden zonder op één of andere wijze aan Zijn glorie te kort te doen en Zijn Naam te ontoren? Het menserverstand kan Hem niet begrijpen. En het weinige dat men zou kunnen begrijpen kan in mensentaal niet beschreven worden.

De dingen die in deze en in de volgende verzen beschreven worden, lijken aan te wijzen dat het boek of de rol die Johannes zag de openbaring van Gods doel en plan voor de hele wereldgeschiedenis (verleden, heden en toekomst) bevat. De rol is aan de binnen- en buitenkant beschreven, wat aangeeft dat het zowel vol als compleet is; elk detail van de geschiedenis is daarin te vinden. De rol is in het bezit van God, wat aangeeft dat Hij de Auteur ervan is.

Hij houdt de rol in Zijn rechterhand, wat door de Bijbel heen duidt op gezag en macht. De dingen die in deze rol geschreven zijn, zijn geweldige zekerheden van Gods voorzienigheid. Ze zullen tot op de letter vervuld worden - elke jota en tittel, van Alfa tot Omega. De kracht en wijsheid van God wordt hierin zeker openbaar.

Elk aspect van menselijke inspanningen, van de grootste historische gebeurtenis tot de kleinste beweging van het vingertje van een kindje is van te voren bekend bij God. Hij heeft dat beschikt. Dit op zich is al reden genoeg om ons tot eerbied en aanbidding te bewegen!

De gedachten van Johannes worden al gauw onderbroken door een luide stem van een sterke engel die een vraag stelt waardoor Johannes begint te huilen: *Wie is waardig het boek te openen?* De stem is luid, opdat het de oren van alle schepselen in de hemel en op de aarde en onder de aarde zou bereiken: *“Wie is waardig; wie is geschikt, wie is in staat om Gods doel en plannen bekend te maken en die uit te voeren met absolute volmaaktheid?”*

Alleen het feit al dat de grote engel de vraag stelt en de oproep niet beantwoordt, laat zien dat zelfs de machtigste en heiligste schepselen van God niet waardig zijn om de taak op zich te nemen.

De hele geschiedenis draait om één enkele noodzaak - verlossing; en één enkele gebeurtenis waardoor er betaling is voor de zonde en de gerechtigheid vervuld wordt - het kruis.

Wat voor schepsel in de hemel of op de aarde is waardig en in staat om volmaakt te leven in het lichaam van de gevallen mensheid; om de zonde op zich te nemen en toch niet te zondigen; om de wraak van God te dragen en dat te overleven; en om genoegdoening te geven voor de zonden van velen met een leven van oneindige waarde? Heel Gods schepping moet laag neerbuigen en bekennen dat er niemand wordt gevonden in zijn rijk. De grootste engelen in de hemel verklaren: "Zie niet op ons!" De meest verheven koningen, de meest toegewijde priesters, de wijste profeten en wijzen op aarde scheuren hun kleren en roepen: "Zie niet op ons!"

De machtige doden wiens daden beschreven staan in de geschiedenisboeken, roepen uit van onder de aarde: "Zie niet op ons!" Wat voor schepsel in de hemel en op aarde of in de hel durft Gods troon te naderen en iets uit Zijn hand te nemen?

Toen Johannes zag dat er geen antwoord kwam van de grootste en meest heilige van de schepselen, weende hij zeer.

Het woord dat vertaald is met 'wenen' komt van het Griekse woord *klaío*. Dit betekent: pijn en verdriet; het huilen wat iemand doet voor een dode. Johannes barstte letterlijk in tranen uit. De rol bevatte de sleutel tot de verlossing van de mens en er is niemand gevonden die waardig is om het te openen of het uit te voeren.

Simon Kistemaker schrijft:

"Gods vloek zou op de zondige mensheid blijven liggen, de schepping zou niet bevrijd worden van de slavernij van het verderf (Rom. 8:21) en het lijden zou eeuwig blijven bestaan" (NTC, Revelation, p204)

Johannes barstte in tranen uit!

En één van de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw, Die uit den stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen open te breken. En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen. En Het kwam, en heeft het boek genomen uit de rechter hand Desgenen, Die op den troon zat.

Openbaring 5:5-7

Voordat het hart van de profeet en zijn hoop onherstelbaar verloren zouden zijn, wordt zijn huilen ingehouden door één van de ouderlingen die ingewijd is in een wetenschap die het verdriet van Johannes spoedig zal veranderen in blijdschap. De ouderling richt de ogen van Johannes op het Lam. Het bevel van de ouderling: "Zie", is een geweldige overgang en een bevel dat iedereen zou moeten

gehoorzamen in elke omstandigheid. Er is geen hoop te vinden in de machtigste en edelste van schepselen, maar één blik op het Lam dat geslacht is, zal de verloren gegane hoop herstellen.

De ouderling beschrijft de verheerlijkte Christus als *de Leeuw*. Jakob verwees naar Juda als een leeuwenwelp en profeteerde dat uit hem de Messias geboren zal worden aan wie al de volken gehoorzaam zullen zijn (Genesis 49:9-10).

Albert Barnes schrijft:

“De leeuw is de koning van de dieren, de vorst van het bos, en zo is hij het symbool van iemand met koninklijke autoriteit en kracht” (BN, Revelation, p123).

Een dergelijke benaming duidt niet alleen op autoriteit en macht, maar ook op woestheid en gevaar. De Christus van de Schriften is niet de tamme en beschaafde Christus van het hedendaagse Amerikaanse christendom. Johannes doet geen poging om Hem te ontklauen.

De tweede benaming die de ouderling gebruikt om de verheerlijkte Christus te beschrijven is, de Wortel van David. Hij wordt beschreven als een strijder van God net als David, die alle obstakels en elke vijand heeft overwonnen.

De profeet Jesaja verwijst naar de Messias als de tronk of wortel van Jesse (11:1,10) en Jeremia verwijst naar Hem als de Spruite der gerechtigheid (33:15).

Ze laten allebei zien dat de Messias van de koninklijke lijn van David af zou stammen. Hij zou zijn als David, ja zelfs zo veel meer dan hem dat David Hem Heere noemt (Mat. 22:45).

Weer zien we de zwakheid van de mensheid en de grootheid van de Christus. De lijn van David was bijna verloren. Het was als een gevallen boom met alleen een overgebleven, levenloze tronk, maar de Messias kwam voort als een groene stam die veel vruchten draagt.

De ouderling wijst Johannes naar de zeer moedige Zoon van David en maakt één ding duidelijk: “Hij heeft overwonnen.” De God-Mens Messias heeft het recht verworven om de rol uit de rechterhand van God aan te nemen. Omdat Hij door het kruis een strijd van reusachtige afmetingen gestreden heeft en er als de Overwinnaar uit kwam. Hij bood Zichzelf aan bij God als een offer van verzoening en deed de zonden van Zijn volk voor eens en voor altijd weg. Aan de andere kant triomfeerde Hij over de dood en de duivel die de macht daarover had (Hebreen 2:14).

Charles Haddon Spurgeon schrijft:

“Onze Voorvechter is waardig. Wat een oorlogen heeft Hij gevochten! Wat voor dappere heldendaden heeft Hij volbracht! Hij heeft de zonde omver geworpen; Hij heeft de prins van de duisternis van aangezicht tot aangezicht gezien, en heeft hem overwonnen in de woestijn; ja, Hij heeft de dood overwonnen, Hij heeft zich in het hol van de leeuw gewaagd; Hij is de kerker van het graf ingegaan en heeft de grendels ervan verbroken. Hierdoor was Hij waardig, in de zin van moedig, om terug te keren van een ver land om geëigend te worden als ‘s Vaders glorierijke Zoon, de held van de hemel, en om zo het boek te nemen en de zegels daarvan te openen.” (MTP, Vol.35, p388)

De verwijzing naar Jezus Christus als “Het Lam staande als geslacht” is krachtig.

Simon Kistemaker schrijft:

“Het duidt een lichaam aan dat in stukken gehakt was maar nu is genezen en kan staan. De tekenen van Zijn wonden zijn nog steeds zichtbaar net als toen Thomas verteld werd om naar Jezus’ handen te kijken en het litteken in zijn zij aan te raken” (NTC, Revelation, p206).

Het beeld is niet van een stervend lam dat amper staan kan, maar van een machtige voorvechter, die, ondanks de verschrikkelijke littekens van de strijd, staat in de volheid van geestelijke kracht.

Het Lam staat in het midden van de troon. Hij draagt de tekenen van een geweldige strijd met de dood, en toch staat Hij triomferend. Het drievoudige gebruik van het getal ‘zeven’ laat de volkomenheid en volmaaktheid zien. De zeven horens van het Lam vertegenwoordigen Zijn absolute kracht en soevereiniteit. Alle macht is Hem gegeven in de hemel en op aarde (Mat. 28: 18). De zeven ogen laten zien dat hij alles ziet en een volmaakte en onmiddellijke kennis van alles bezit. Niets ontgaat Hem (1 Korinthe 4:5). De zeven ogen zijn de zeven Geesten van God, uitgezonden over de hele aarde. En weer wijst het getal ‘zeven’ naar de volkomenheid of volheid van de Geest. Het Lam is lichamelijk aanwezig op de troon van God. Hij heeft de Geest gezonden (in al Zijn volheid) naar de einden van de aarde om alle dingen waar te nemen en om in alle dingen werkzaam te zijn overeenkomstig Zijn wil. Diezelfde Geest is gezonden door het Lam om een volk te vergaderen uit elke stam, taal, volk en natie en om hen in staat te stellen Hem te dienen.

De aanbidding van het Lam

En als Het dat boek genomen had, vielen de vier dieren en de vier en twintig ouderlingen voor het Lam neder, hebbende elk citeren en gouden fiolen, zijnde vol reukwerks, welke zijn de gebeden der heiligen. En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegelen te openen; want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taal, en volk, en natie; En Gij hebt ons onzen God gemaakt tot koningen en priesteren; en wij zullen als koningen heersen op de aarde. En ik zag, en ik hoorde een stem veler engelen rondom den troon, en de dieren, en de ouderlingen; en hun getal was tien duizendmaal tien duizenden, en duizendmaal duizenden; Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging. En alle schepsel, dat in den hemel is, en op de aarde, en onder de aarde, en die in de zee zijn, en alles, wat in dezelve is, hoorde ik zeggen: Hem, Die op den troon zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid. En de vier dieren zeiden: Amen. En de vier en twintig ouderlingen vielen neder, en aanbaden Degene, Die leeft in alle eeuwigheid.

Wat het machtigste schepsel in de hemel niet zou durven ondernemen brengt het Lam tot stand. Hij neemt niet alleen de rol, maar God geeft die. God de Vader vertrouwt het hele verloop van de geschiedenis toe aan de Zoon, de grote Messias, onze Zaligmaker.

Dat het Lam het boek neemt wordt direct gevolgd door een uitbarsting van aanbidding. Het komt van vier bronnen die tegelijk stromen en zo een machtige rivier van aanbidding vormen - de vier dieren, de ouderlingen, de engelen en de rest van de schepping. De vier dieren zijn machtige en mysterieuze engelachtige schepselen en de dichte nabijheid van hen bij de troon laat zowel hun heiligheid als kracht zien.

De ouderlingen vertegenwoordigen hoogstwaarschijnlijk of zijn de werkelijke vertegenwoordigers van de verlostten. In 4:4 worden de ouderlingen beschreven als 'bekleed in witte klederen en met gouden kronen op hun hoofden.' In 3:5 worden witte klederen beloofd aan gelovigen die overwinnen en in 7:14 worden deze klederen wit gemaakt in het bloed van het Lam. De ouderlingen dragen de kronen als teken van hun autoriteit. Zulke kronen en autoriteit worden beloofd aan gelovigen door het hele boek van Openbaring heen (3:21; 5:10; 20:4, 6; 22:5), maar worden nooit beloofd aan de engelen. De engelen die ook hun aanbidding betonen aan het Lam, zijn geschapen om God te dienen (Ps.104:4; Heb.1:7) en Zijn volk (Heb.1:7,14). Zij zijn gewillige en blijde toeschouwers van de genade die aan de verlostten gegeven wordt (1 Petrus 1:12). Zij aanbidden het Lam voor de grote dingen, die Hij gedaan heeft voor de mensen. De laatste groep die genoemd wordt omvat de rest van de schepping. Geen schepsel is uitgesloten uit het koor van aanbidding gericht op het Lam. Het lijkt het beste om deze groep niet te beperken tot alleen de redelijke schepselen. Omdat de hele schepping door de val is onderworpen aan de zinloosheid, en alle schepselen uitzien naar de bevrijding hiervan (Romeinen 8:19-22), lijkt het logisch dat 'elk schepsel' verwijst naar de gehele schepping - levend en levenloos, redelijk en instinctmatig. Elk schepsel in de hemel, op de aarde en onder de aarde zal op een of andere wijze een plaats hebben in het aanbidden van het Lam - de vogels in de lucht, de dieren van het veld, en de monsters uit de diepte zullen uitbreken in aanbidding. Men moet hier denken aan de vele passages uit het Oude Testament die spreken over de lof die God ontvangt van alle dingen - sterren, bomen, bergen, dieren etc.

De aanbidding die aan het Lam gegeven wordt, wordt beschreven als een 'nieuw lied', en het kon daarom niet gezongen worden voordat Hij zijn verlossingswerk volbracht had. In overeenstemming met dit lied is het Lam waardig om de rol te nemen omdat Hij geslacht is en een volk gekocht heeft met Zijn bloed voor God.

Albert Barnes schrijft:

"Bij zijn komst en dood heeft Hij een recht verworven om te naderen waar niemand anders dat kon, en te doen wat niemand anders kon doen" (BN Revelation, p127)

Hoewel het Lam waardig is in alle opzichten en om oneindig veel redenen, is het hier het geslacht-zijn voor de verlossing van Zijn volk dat Hem waardig maakt om de rol uit de hand van God te nemen.

Voor we verder gaan, is het belangrijk om op te merken aan wie de betaling gedaan werd dat mensen gekocht zouden worden voor God. Er zijn er die ten onrechte geloven dat Christus Zijn leven gaf als een losprijs aan satan die Gods volk gevangen zou houden; zo'n gedachte is niet alleen onbijbels, maar grenst ook aan Godslastering. De Bijbel leert duidelijk dat Christus Zijn leven gegeven heeft om de straf voor de zonde van Zijn volk te betalen en zo de gerechtigheid van God te rechtvaardigen. Het is allereerst dat Gods volk verlost is van de rechtvaardige veroordeling van de Wet. Het resultaat van die verlossing is bevrijding van de macht van de duivel.

Het grootste probleem in de hele Bijbel is hoe een rechtvaardig God zondige mensen kan vergeven, of: "hoe kan God zowel rechtvaardig zijn, en eveneens Degene zijn die bozen rechtvaardigt?" God kan niet op een bepaalde manier handelen in tegenspraak met wie Hij is. Hij handelt in een weg die overeenkomt met al Zijn eigenschappen. Als de rechtvaardige "Rechter van heel de aarde" moet Hij naar de strengste regels van de rechtvaardigheid handelen. Hij moet de onschuldige vrijspreken en de schuldige veroordelen. Als Hij simpelweg de schuldige vergeeft en niet elke overtreding van de Wet en elke ongehoorzame daad straft, dan is Hijzelf niet langer rechtvaardig of goed.

Hoe kan God dus toch rechtvaardig zijn en tegelijkertijd genade tonen aan hen die het waardig zijn veroordeld te worden? De enige manier was dat Christus Zichzelf aanbood als een verzoening voor de zonden van Zijn volk, een offer dat de zonde weg deed, aan de rechtvaardigheid genoeg deed, de wraak van God stilte en de weg opende om goddelijke genade te bewijzen aan de schuldigen.

De logica achter het lijden en sterven van het Lam is duidelijk: de mens heeft gezondigd en de straf op de zonde is de dood. God is rechtvaardig en daarom moeten de eisen van Zijn wet tevreden gesteld worden voordat de schuldige vergeven kan worden. Het volk van God wordt gered omdat het Lam de schuld van hun zonde droeg en Hij verpletterd werd onder de wraak van het goddelijke gericht. Hij hing in hun plaats, droeg hun zonde, en leed onder goddelijke wraak tegen de zonde. De voordelen die ontvangen worden door het verlossingswerk van het Lam worden beschreven in vers 10: *"U heeft hen gemaakt om koningen en priesters voor onze God te zijn; en zij zullen regeren op de aarde."*

Er zijn drie specifieke voorrechten die beschreven worden in dit vers. Ten eerste zijn de verlost inwoners gemaakt van Christus' Koninkrijk. Als het karakter van een koninkrijk bepaald wordt door het karakter van zijn koning, is het een niet te beschrijven voorrecht om te mogen wonen in het Koninkrijk van Immanuel's land. Ten tweede zijn de verlost priesters gemaakt en aan hen is het buitengewoon grote voorrecht verleend van het dienen voor God en in Zijn Naam. Ten derde is de verlost bevoegdheid verleend om als koningen te regeren op de aarde. De zachtmoedigen zullen niet alleen de aarde beërven, maar er ook over regeren.

Matthew Henry schrijft:

"Elke vrijgekochte slaaf wordt niet onmiddellijk bevorderd tot een plaats van eer; hij denkt dat het juist een groot voorrecht is om de vrijheid weer terug te hebben. Maar wanneer de uitverkorenen van God slaaf gemaakt werden door de zonde en satan, in elke natie van de wereld, kocht Christus niet alleen hun vrijheid, maar ook de hoogste eer en bevordering." (MHC. Vol.6, p1142)

Rondom de troon worden de vier dieren en de ouderlingen gezien wat Johannes beschrijft als tien duizendmaal tien duizenden, en duizendmaal duizenden. Johannes doet hier niet een poging om ons een exact getal te geven, maar hij wil juist een onmetelijke schare beschrijven van hemelse schepselen die niet kunnen geteld worden dan alleen door Degene die ze gemaakt heeft. Dit hemelse koor is net zo ontelbaar als de sterren aan de hemel. Het werd geschapen om het Lam te prijzen en Zijn waarde te verkondigen:

“Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging.”

Hoewel de engelen niet gered hoeven te worden, betekent dit niet dat ze er niet in geïnteresseerd zijn. Ze verlangen er naar om in de dingen in te zien die God voor Zijn verlore volk gedaan heeft en aanbidden Hem daarvoor (1 Petrus 1:12). Zij zijn intens geïnteresseerd in de verlossing van Gods volk, omdat ze daardoor God, Zijn barmhartigheid en Zijn genade nog meer gaan begrijpen (Efeze 2:7; 3:10). We moeten altijd in gedachten houden dat het lijden van het Lam niet alleen het middel is waardoor zondige mensen verlost kunnen worden, maar het is ook de grootste openbaring van God aan Zijn schepping.

De engelen verklaren in hun aanbidding van het Lam dat Hij waardig is om te ontvangen “kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging.” Deze majestueuze verklaring moet op deze manier begrepen worden: Het Lam is elke titel van autoriteit, eer, en dankzegging die Hem verleend is en verleend zal worden door de Vader, waardig. Er zijn er velen door de eeuwen heen geweest die het Lam bespot hebben, en geweigerd hebben Hem de eer te geven, en zelfs tevergeefs beraamd hebben Zijn glorie van Hem af te nemen, maar de verlost zijn opgetogen over de verheerlijking van het Lam.

De gezangen die gezongen worden door de vier dieren, de ouderlingen, en de ontelbare engelen worden gevolgd door een ander gezang. Het komt voort uit elk ander schepsel in de hemel, op de aarde en onder de aarde.

Simon Kistemaker schrijft:

“Alle redelijke wezens in Gods geschapen wereld zingen Zijn lof: de heiligen en de engelen in de hemel, de vogels in de lucht, Gods volk op aarde, en alle levende wezens op het land en in de zee. Het overweldigende koor van al deze stemmen, in aanbidding tot God en tot het Lam, gaat het voorstellingsvermogen van de mens te boven. God is de Koning van de schepping die het werk van de schepping en verlossing overgegeven heeft aan Zijn Zoon. Als God de eer ontvangt van Zijn schepselen, zo ook het Lam, want Hij heeft de taken vervuld die God aan Hem overgedragen heeft.”
(NTC, Revelation, p212)

De aanbidding eindigt met een dankzegging uitgesproken tot Hem Die zit op de troon en tot het Lam: *“Hem, Die op den troon zit, en het Lam, zij de dankzegging, en de eer, en de heerlijkheid, en de kracht in alle eeuwigheid.”*

Deze dankzegging laat zien dat het werk van de verlossing door de Zoon in volstreekte harmonie was met de Vader al vanaf het eerste begin. Want God had zo lief dat Hij zond, en de Zoon had zo lief dat Hij gehoorzaamde.

De verlossing van Gods volk is een voortreffelijk werk van de Godheid voor welke de verlostten zich neerbuigen, de engelen juichen, heel de schepping zingt, en de vier dieren hun onvoorwaardelijke instemming geven: "Amen!" De hemelen roepen uit: "Niet ons, O, HEERE, niet ons, maar Uwe Naam geef eer!" (Ps. 115:1)

De beloning van het Lam

Na dezen zag ik, en ziet, een grote schare, die niemand tellen kon, uit alle natie, en geslachten, en volken, en talen, staande voor den troon, en voor het Lam, bekleed zijnde met lange witte klederen, en palm takken waren in hun handen. En zij riepen met grote stem, zeggende: De zaligheid zij onzen God, Die op den troon zit, en het Lam. En al de engelen stonden rondom den troon, en rondom de ouderlingen en de vier dieren; en vielen voor den troon neder op hun aangezicht, en aanbaden God, Zeggende: Amen. De lof, en de heerlijkheid, en de wijsheid, en de dankzegging, en de eer, en de kracht, en de sterkte zij onzen God in alle eeuwigheid. Amen. En een uit de ouderlingen antwoordde, zeggende tot mij: Deze, die bekleed zijn met de lange witte klederen, wie zijn zij, en van waar zijn zij gekomen? En ik sprak tot hem: Heere, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams.

Openbaring 7:9-14

Wie is deze menigte die God en het Lam aanbidt? Zij zijn het volle getal van de verlostten uit elke natie, stam, volk, en taal. Zij zijn de navolgers van Christus door de eeuwen heen en tot het einde van de wereld die vervolging en verzoekingen geleden hebben van deze gevallen wereld.

Albert Barnes schrijft:

"Het oog is gericht op een ontelbare schare, vergaderd van alle, eeuwen, tijden en mensen, triomferend in heerlijkheid... [Het is] de hele verzamelde schare van de verlostten in de hemel, hier vergaderd als overwinnaars, met palmtakken, het symbool van triomf, in hun handen. Het doel van het visioen is om hen op te vrolijken die zwaarmoedig zijn in tijden van geestelijk verval en in tijden van vervolging, en wanneer het getal van echte christenen klein lijkt te zijn, met de verzekering dat een immense schare verlost zal worden van onze wereld, en triomferend vergaderd zal worden voor de troon"
(BN, Revelation, p182)

Hun getal is boven de kracht van een mens om dat te berekenen, en toch kennen God en het Lam ieder bij de naam. Dit is een beeld van de grote dag waar ieder christen naar verlangt. Een dag wanneer iedere verlostte zal staan voor de troon van God en het Lam en een volmaakt lofoffer zal aanbieden. Dit is de volledige beloning van het Lam.

In Psalm 2:8 belooft God om de naties als bezitting te geven aan de Messias:
“Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden der aarde tot Uw bezitting.”

In Openbaring 7:9 wordt de belofte vervuld. De gehoorzaamheid van de naties wordt nu gegeven aan het Lam.

Al de heiligen van alle tijden en van alle plaatsen zingen eenstemmig. De vloek van Babel is omgekeerd, en de naties roepen met één stem uit in volmaakte harmonie.

“De zaligheid zij onzen God, Die op den troon zit, en het Lam.”

De heiligen zijn gekleed in klederen die wit gemaakt zijn in het bloed van het Lam. Zij zijn hier niet om te pleiten voor hun eigen zaligheid of dat God zelf altijd zeker op de troon zal zijn, maar zij schrijven hier eerder de zaligheid toe aan God als Zijn exclusief werk. Zoals de profeet Jona verklaart: “De zaligheid is van de Heere” (Jona 2:9).

En weer schrijft Albert Barnes:

“Dit is ongetwijfeld het gezang van de verlostten voor eeuwig, en iedereen die in de hemelse wereld zal komen zal voelen dat zij hun bevrijding van de eeuwige dood, en hun opname in heerlijkheid volledig danken aan Hem. De eerlijke betekenis is, dat wat er in het woord verlossing opgesloten is God alleen toe komt - de verlossing van de zonde, gevaar, en dood; de triomf over elke vijand; de opstanding uit het graf; de redding van eeuwig branden; de opname in de heilige hemel - overwinning in alles wat dat woord wil zeggen komt God toe.” (BN, Revelation, p184)

De passages uit de Bijbel die we in dit artikel overdacht hebben, beelden uit wat de grote hoop en het verlangen is van een ieder die ooit gekeken heeft naar de velden die wit zijn om te oogsten. De arbeiders zijn weinig en verstrooid, en het werk lijkt in een onverdraaglijk langzaam tempo voort te gaan. Toch hebben we de grote zekerheid van Gods Woord dat de schare die niet te tellen is vergaderd zal worden en dat het Lam dat geslacht was zijn volledige beloning zal krijgen voor Zijn lijden.

Moge God u en mij beide de genade verlenen om onszelf te geven voor deze grootste van alle inspanningen.

Paul David Washer

© 2008 – Vertaling A. van Iwaarden – Copyright Stichting Heart Cry. Informatie: www.heartcry.nl

Het Lam is waardig!!!

